

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. Перник, 10 март 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на четиринадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладването от съдията Георгиева административно дело № 74 по описа за 2014г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря И.И.***, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на В.Б.Д.*** против решение № ***** от 10.01.2014г. на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. Перник, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 29.03.2013г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Жалбоподателят изказва недоволство от оспореното решение, като твърди, че пенсията за инвалидност следва да се отпусне от датата на подаване на молбата му до ТЕЛК-19.10.2011г., а не от 26.03.2013г. както е преценил административния орган. В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и иска отмяна на мотивираното решение и на потвърденото с него разпореждане и отпускане на пенсията от задна дата.

Ответникът по жалбата – директора на ТП на НОИ гр.Перник чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 118, ал. 1 от КСО срок и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

По основателността:

В.Б.Д. *** е подал молба с вх. № 3187/19.10.2011г. до ТЕЛК гр.Перник, с искане да му бъде извършено първично освидетелстване. С Експертно решение № 2016–160/25.10.2012г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ ”Р. Ангелова”АД на В.Д. е определена 83 % трайна неработоспособност за общо заболяване с дата на инвалидизиране 20.09.2011г. и срок-пожизнен. Експертното решение му е връчено лично на 31.10.2012г., като върху него е отразено, че е влязло в сила на 14.11.2012г..

Въз основа на експертното решение на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ ”Р. Ангелова”АД, на 26.03.2013г. В.Д. *** е подал заявление до директора на РУ”СО” гр.Перник за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Върху същото е поставен вх. № МП-9114 от 26.03.2013г. и подпис на длъжностното лице, което го е приело. Последвало е издаване на Разпореждане № ***** от

29.03.2013г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при РУ"СО" гр. Перник, с което на заявителя е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 27.74 лева, считано от 26.03.2013г.. Това разпореждане е обжалвано пред горестоящия административен орган. С Решение № ***** от 10.01.2014г.. директорът на РУ"СО" гр.Перник е отхвърлил жалбата против атакуваното разпореждане. Недоволен от решението В.Д.*** е подал жалба до Административен съд Перник.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

Разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО задължава ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да се произнася по жалбите по ал. 1, т. 2, б. "а" с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Изчерпването на административния ред за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая законоустановения ред на оспорване е спазен. Предмет на съдебен контрол е решение № ***** от 10.01.2014г.. на директора на РУ"СО" гр.Перник, което е издадено от компетентния орган посочен в чл. 118, ал. 1 от КСО, в предписаната от закона форма и съдържа всички задължителни реквизити посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са и административно производствените правила. С оглед на това не се налага отмяната му на основанията по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Между страните не съществува спор относно влизане в сила на експертното решение и относно размера на отпусната помощ. Спорът се свежда единствено до релевантната дата, от която е следвало да се отпусне пенсията за инвалидност.

Не се налага отмяна на атакувания акт и на основание чл. 146, т. 4 от АПК. За да отхвърли жалбата против обжалваното пред него разпореждане, с което е била отпусната пенсия за инвалидност на настоящия жалбоподател, считано от 26.03.2013г., ответникът се е позовал на разпоредбите на чл. 94, ал. 1, изр. последно и ал. 3 от КСО. Съгласно чл. 94, ал. 1 от КСО пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от тази дата. В конкретния случай, датата на инвалидизиране на В.Д. *** е 20.09.2011г., тоест шестмесечния срок по тази норма е изтекъл на 20.03.2012 г., в който срок не е било подадено заявление за отпускане на пенсията. Правилно административният орган е приел за не приложима разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от КСО, в която е предвидена възможност пенсията за инвалидност да се отпусне от датата на заявлението до ТЕЛК, ако необходимите документи за пенсиониране са подадени в териториалното поделение на Националния осигурителен институт в едномесечен срок от влизането в сила на експертното решение на ТЕЛК. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че този срок е бил пропуснат от жалбоподателя, до който извод е достигнал и административния орган. Не е спорно, че експертното решение му е било връчено лично на 31.10.2012г. и то не е оспорено от него, поради което по отношение на него същото е влязло в сила на 14.11.2012г.. От следващия ден е започнал да тече едномесечния срок по чл. 94, ал. 3 от КСО, в който е следвало да се подадат документите за отпускане на пенсия за инвалидност. Заявление за отпускане на пенсия за инвалидност е подадено на 26.03.2013 г, докато едномесечния срок по чл. 94, ал. 3 от КСО е изтекъл на 17.12.2012 г.- понеделник, първия работен ден. Тоест жалбоподателят е пропуснал възможността по чл. 94, ал. 3 от КСО пенсията за инвалидност да бъде отпусната от датата на заявлението му до ТЕЛК /19.10.2011г./, тъй като заявлението му

до РУ"СО" гр. Перник е било подадено със закъснение от около три месеца след влизането в сила на експертното решение – вместо до 17.12.2012г. включително, то е било подадено на 26.03.2013г.. При това положение правилно длъжностното лице по пенсионното осигуряване, а и в последствие директорът на ТП на НОИ са определили, че началната дата от която следва да му бъде отпусната пенсията е 26.03.2013г., когато е било подадено заявлението му. Този извод се налага по аргумент от разпоредбите на чл. 94 от КСО, в който за меродавен момент се сочи датата на "подаване" на съответните документи до органите на съответното РУ"СО". Необходимите документи за пенсиониране са подадени в териториалното поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ по смисъла на чл. 94, ал. 3 от КСО в деня, в който те реално постъпят в това звено на НОИ и това в случая е 26.03.2013г., като това подаване е могло да стане по начин удобен за настоящия жалбоподател – по пощата или на ръка.

Доколкото по делото са налични данни за спор между страните, касателно недобросъвестно поведение на длъжностни лица на ответника се налага убеждението, че същите са ирелевантни за изхода на делото. Вреди от такова поведение биха могли да се претендират в друго производство различно от настоящето.

По изложените в настоящето решение мотиви жалбата на В.Б.Д.*** против решение № ***** от 10.01.2014г. на директора на Териториално поделение - Перник при Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 29.03.2013г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще следва да се отхвърли като неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяна на акта.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено. По силата на тълкувателно решение № 3/2010г. на ОСК във Върховния административен съд, в случаите, в които съдът отхвърли оспорването, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебноадминистративното производство. Предвид гореизложеното искането се явява основателно и следва да бъде уважено, като жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ-гр. Перник разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150лева, определен съгласно чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на В.Б.Д. *** против решение № ***** от 10.01.2014г. на директора на Териториално поделение -Перник при Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 29.03.2013г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА В.Б.Д.***, да заплати на ТП на НОИ-гр. Перник 150лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия:/п/